Nová farnost ve velkém poklesu

Jonska po vyvolaném a přes nepřízeň
vyšlápění všeliké překážky, v svůj obý-
vám, přijímala nyní z kanceláří nový
vyjmutý protok. nábytkových regal
kamen firmy Jaroslav Seyfert v
Praze i provádět jsem s obyvatelstvem
z celku příležitostno v postavení jich v nové
30 zl. a dne 18. listopadu na místě svých
dat zvaných na sob. gruntovní byla
postavena. Osvědčila se výborně ve
dvě nepory na plotiny, vyhlédnuté v
slej nevlídného vyhlídání, nepohnut
obsluhy a pojištěn vším nebezpečím, bu
dyse tázali z kterého tejného cest bu
dyse, které vydává dat zvaný Es-
pejron, vynalezly v pravdě výborný,
jiný jak pozbavuje tímto pohodlí
plativa se všech.

1898.

Úmrtí dp. faráře Svárovského.

Dne 11 února v Páně zemřel důst. pan
Matěj Petráš, farář Svárovský, v stáří
73 roků po krátké chorobě, ranen bys
mrtnicí. Byl povahy milé a milován
od důst. pánů spolubratří i od sedmiků
svých, kteří vyprosili si, aby sami
mohli jej ku poslednímu odpočinku
donésti. Pohřební průvod vedl, kázal
i zpívané slavné requiem sloužil Hauk
letý, věrný přítel zesnulého Monsign.
Josef Kandler, kníž. arcib. vikář a
děkan v Slaném. Pohřbu se zúčastnili
této důstojní a velební pánové: Fran.
Převrátil, vikář traktu Berounského a
farář v Tachlovicích, Fran. Blažko,
vikář traktu Libockého a farář v Sou-
tonicích, Jakub Ludvík, farář v Smečnici,
Karel Sperl, farář v Horčlici, P. Adolf Wa-
gner, farář v Unhoticích, P. Václav Kuba,
farář v Unhošti, Alois Danda, farář
v Lidicích, Fr. Kuera, děkan na Smečně,
Jan Pecánek, farář v Kředoklukách,
Jos. Chab, děkan v Kvárech, Jan Lapek,
farář v Kolči, Ant. Macheck, farář ve Dvole-
kosy, Fran. Likánek, kaplan z Horčlic,
P. Jan Dvořák, kaplan z Unhošte, Emen.
Mareš, katecheta z Unhošte, Jos. Kuška

Kaplan z Hostiurce a Alois Janoušek, administrator ve Skřivaně (Skalici) R. i. p.

Administrace fary.

Administratorem uprázdněného beneficia ustanoven zdejší osobní kaplan Mat. Kožíšek

Úmrtí

Dne 11. února 1898 zemřel ve Vranem tamní farář Frant. Kreisinger, jímž opět duchov. vesnice vikariatu ztratilo milého spolubratra.

Úmrtími, resignací a postupy stalo se že na patronátě J. Veličenstva najednou 6 far uprázdněno bylo eto: Svárov, Volíčem, Bohnou, Chotěborky, Tasovná a Abely.

Počasí

Po nestálé zimě letošní nastalo dosti brzo jarní počasí a obilí ozimé i jarní koncem dubna velmi krásně stojí.

Úmrtí

V krátké době ztratilo duchovenstvo vikariatu třebíčského milého spolubratra Op. faráře v Zlonicích Jos. Kurze, zemřel po krátké nemoci dne 25. dubna

Vidi 28/5 98 Brzyč Františ vic.

Nový farář 18/7 98

Já Alois Vauda, posud farář v Liticích, byv presentován Nejvyšším rozkazem Jeho Veličenstva císaře Františka Josefa I. ze dne 31. května 1898 na faru Svárovskou byl jsem dne 30. července Lanovicky investován a dnešní den na to nedělní 9. po sv. Duchu o 3. hodině odpolední přijel jsem z Litic do nové osady přes Vinkovět a Čer. Dujezd, jakž osadníci výslovně si přáli, kdež jsem slavnostně nad vše očekávání byl uvítán velect. p. patron. komisarem Václ. Blechou, jakem c. k. důchod

Uvítání nového faráře.

důst. p. adm. Mat. Kožíškem
ním v čele panem starostou Svárovským Jos. Šťastným, p. říd. učitelem Jerd. Janouškem a družičkami, a u velice čestném průvodu v čele hasičského a čtenářského spolku veden do Svárova do chrámu Páně, kde mě vlas. p. adm. u oltáře příměřenou řečí oslovil, načež [tom] vrátil chrám Páně tak přeplněný, že nebylo téměř k hnutí, ex improviso přesmluvil, bych vsadmu mě, vřelých k hojné návštěvě chrámu P. povzbudil. Toto vřelé uvítání přítel nebyl věcně hojnému účastenství všech vrstev mě mile překvapilo, bylo to zásluhou vzorného upřímného hře ze vp. adm. M. Kožíška, který dle učiněných již disposic ještě téhož dne odjel nenechaje si zdržeti, bych jak jsem si přál, mohl se o mnohých nutných věcech instruovati.

Stavební opravy.

Po mém příchodu očekávaly mě mnohé velemi blahé opravy. Zahradní zeď byla velmi sešlá, část na severní straně hrozila sesutím, jako se tak před dvěma na východní straně stalo. Věžto je stavěna z dvojího kamene, tvrdého buližníku a vápence, který se grotrámem vybrolil, následkem povsadých mezer zeď nad základy při úrovni země na mnoha místech se rozvalila. Na obojích rozích byly zpomyslnovsdí kameny vybočeny, tak že jako po schůdcích sběrové na zeď lezli a s ní větší drzosti, aniž by se zahradě dali, do zahrady za bílého dne na lup chodili. Sporák, který pan předchůdce zachovati byl tak sešlý a nepotřebě, že nebylo lze v něm ani vařit ani péci. Rovněž podlaha v kuchyni byla velice chabná. Nynutnější požadavek v domácnosti, pitnou vodu, nebylo lze z domácí studny čerpati, ani byla velice znečištěna hnojivem tam vrabci a sběrem dan všelikýho šatu, jelto žádné pobradlí nemá, k dolu do obližné, namahavé a nebezpečné dobývání vody dřevěným okovem na rumpál. Již před 30 lety byla pumpa pořízena, z jakých důvodů nebyla však pořízena jest záhadno. O pořízení pumpy s dřezem jsem se zasadil, a že od tohoto velmutného požadavku ustoupiti až do splnění žádati nepřestanu, jsem si nezrušně předsevzal. Nová kuchyňská lamna, nová podlaha a nové dveře z kuchyně do pokoje byly i hned pořízeny a provedeny. Oprava zdi a pořízení obou pumpy bylo dáno v rozpočet na příští rok 1899.

Nová kuchyňská lamna a podlaha

Dne 14. listopadu ve 3/4 10 hod. zkácela se stará lípa na pravé straně u vchodu na hřbitov. Řízením Božím padnouc jen se stalo, že nikdo při tom k stromu nepřišel. Při mém

Stará lípa se skácela.

jejich vodu byla již silně nakloněna, nikdo ale nedbal dak nenadálý pád. Bylo to o výročním dnu Unhošťském [illegible] silným rachotem blesku rychle na jiné silnice až ke vchodu školní budovy se skácela. Náhodou jsem toho byl očitým svědkem, když jsem se z okna. Několikminuty před tím jel kolem hospodářský povozný na kom dak že mi se školní zahradě nedojel, když za jeho zadní silnou ranou byl poražen. Diskám z druhé třídy za týdn. bylo pět že školy, kolik mladistvých životů by mohlo zadnouti za oběť! Půl kubíku dne do třídy, nejlh mohla býti celá [illegible] Byla rovněž dutá, kořeny úplně zetlelé a strachnivělé, tak že nelze ani pochopiti, že při silných větrech, které dva dni jeden [illegible] prudce vály, vyvrácena nebyla. Kmen již v širších částech byla [illegible]. Sáhy její ohlazovali znalci na 200 zl.

Jejího Vel. císaře na Alžběta zavražděna anarchistou Luccheni.

Císařovna Alžběta, vznešená choť našeho panovníka byla dne 10. září 1898 ve švýcarském městě [illegible] Ženevě úkladnou rukou zločince – anarchisty zavražděna. Nikdo nechtěl věřit této ohromující zprávě. Nebylo sice vůbec pochybno, že by se nalezl člověk dak zvrhlý, jenž by mohl zasaditi smrtící ránu vznešené Paní, která klidnému zotavení ve své chorobě nikomu nepřála, ale vždy jen dobré činila, jak se vyslovil oný její hluboce zarmoucený choť. A přec bylo tomu dak, – hrozná zpráva se potvrdila. Atentát na císařovnu spáchán byl třicátého dne o 2. hodině odpolední na blízku pomníku krvavý Karla Brunšvického mezi hotelem „Beau Rivage" a místem s něhož se ve nábřeží Montblanc na lodi. Soudní lékařskou prohlídkou vyšlo na jevo, že vrah použil trojhranného, zašpičatělého jehlice. Vykonav vražbu dal se vrah na útěk přes Rue des Alpes a chtěl se dostati na velikém náměstí, kde by byl mohl snadno se ukrýti. Byl však lapen od četníka Chamardina a pomocí několika osob dovezen na nejbližší policejní stráž nici. Vrah šel bez odporu ano cestou si i zpíval. a řekl mimo jiné: „zdá se mi, že jsem dojista dobře dopadl. Myslím, že jsem ji zabil." Na stráž nici uvedl, že jest anarchistou bez zaměstnání a že není proti dělníkům, nýbrž proti bohačům. Vrah Luccheni projevoval za dobu veškerého výslechu pohoršující cynismus a uvedl, že je anarchistou již od 13. roku. Ubožák prohlásil, kdyby všichni anarchisté vykonali svou povinnost, že by měšťácká společnost vymizela brzy. Víc prý, že dalo ojedinělá vražda nic neprospěje, ale že prý dal alespoň příklad. Ale ovoce bezbožnosti a nevěry! Bohužel, že to byla šlechetná císařovna Rakouská na níž vykonáno dílo anarchismu.

Jak hluboko klesnouti dak, zvrhnouti se může člověk, jenž Boha popírá.

Na milionech srdcí zachvěla se otázka při té ohromující zprávě: jak asi snese stařičký panovník tento nečekaný, příšerný úder, bude-li bolem sevřené jeho srdce také silné, aby obětovalo nadšeným lásce bezpříkladného neštěstí. Císař pán mnoho plakal ale jevil při tom vzácnou duchaplnost a zmužilost. Mezi jiným pravil: „Nikdo nemůže změřiti velikost mé ztráty!" Sám zkoumal předložené mu návrhy ve příčině převezení císařovniny mrtvoly do Vídně, a při čině k nim některé doplňky. Všechny státní záležitosti vyřizoval sám, jako jindy. Vyslovil se, že si nepřeje, aby v dom nastalo nějaké přerušení, a nařídil, aby mu byla všecka akta do pracovny jeho donášena. „Důvěru v Boha nikdy nezradím" řekl slova promluvil císař pán a zároveň projevil přání, aby ještě v dom týdnu se mohl vypraviti dále.

Ve čtvrtek dne 13. veškeří panovníci evropští, vyslovili Jeho Veličenstvu, vojenským slovy svoji soustrast. Z celého slušného byl zármutek všech vrstev obyvatelstva našeho města. Jevilo se, že bol Jeho Veličenstva, je i bolem všech jeho národů a tato všeobecná soustrast, byla Mu nemalou útěchou v jeho nesmírném zármutku.

Dne 2. prosince jest dosud právě půl století, co arcivikníže František Josef ze slavného rodu Habsburg-Lothring-ského zasednul na trůn otců svých v mladistvém věku 18 let, postaven v okamžiku nejvyšše kritickém v čelo rakouské vlády, v okamžiku, kdy všechno se bořilo, autorita státní ohrožena, všechny vášně revoluční rozbouřeny, kdy ze dvou stran nepřátelé na říši doráželi! A nyní po uplynulé dlouhé řady let vidíme našeho zemř. pána k nesmrtelné říši pověsti povznesena v plné mužné síle tělesné i duchovní, ačkoliv dolík bouří přenesla se přes Jeho vznešenou hlavu, dolík vojen, dolík pohrom a ztrát Jeho srdce otcovské hlubokým žalem naplnilo.

A k dovršení všeho nejkrutější ztráta vznešené milované choti, také takřka mučednickým způsobem zavražděné a do práve v době, kdy každé srdce v celé říši s touhou a nevídaným radostným rozechvěním očekávalo ono radostného dne by jubileum svého vroucně milovaného císaře a krále co nejokázalejší a nejoslavnější oslavovalo. K veliké bolesti všech všech věrných poddaných na vyslovené přání Jeho Veličenstva upuštěno od všelikých, již chystá-

Vídeň
F. Kurzek
k. a. odb.
Ver.

50. leté jubileum panování J. Vel. císaře a krále Františka Josefa I.
18 2/12 98

ných okázalých slavností a projevů. Jeho Veličenstvo
v nezměrném svém zármutku žádných hlahopřání
ani domácích ani cizích mocností nepřijímal zdá
vše velepamátný a velezáživný den u dvě vzne-
šené dcery arcivévodkyně Valerie v tichém domácím kru-
hu oslavilo se Velkou. Ač skvělých hlučných slav-
ností vyloučeno, avšak den památný den dal se bo-
hatým zdrojem šlechetných skutků založením
fundací, a ustavů dobročinných k hlavní díly a nuze
Ne intence jak jeho Veličenstvo dvě přání projevil. Ve všech
chrámích rač. nesly se nejvroucnější prosby vřelých
poddaných k nebeskému trůnu by Král všech králů
Jej opatroval, chránil a dlouho, dlouho v zdraví
zachoval.

1899

Povětrnost. 1898/99

Zima roku 1898/99 byla celkem suchá, bez mrazů, obavy
vlhkostné se týkají zdaby že následkem toho buk jako i
lesy suché; ozim však, vzbor ten že nebyl pokryt, vý-
borně přezimoval a odnožil, v únoru však nastaly, když
mrazy počaly jižpočalo, deště, které při větším chla
ném počasí trvaly po celé lesy, přes jiné se protáhly
až do sv. Václava, kdy nastalo suché jasné počasí a to
trvalé. Výbor letošním, na mnoze chabému počasí
byla úroda všeho druhu i co do množství a většinou
i co do jakosti. Brambory se sice uvařily avšak v pozdní
lepší době počaly hníti. Ponze ovoce, hlavně švestky
špatně nedostatkem imolace, uzrály, shnily na stromech
a zbývající byly kyselé nechutné.

Úmrtí Jeho Em. kard. arc. Františka de Paula hr. Schönborna

Dne 25. června po 3. hodině ranní zesnul v Pánu Jeho Emin.
nejd. pán František de Paula, hr. Schönborn, kníže-arci-
biskup Pražský, primas království českého, kardinál sv. řím-
ské církevní Falknově.
Jeho Eminenci nachladil se za nepohodlného dne při svěcení
válečného pomníku u Křečhoře, kdy déšť se střídal se
sněhem. Ta však zvyklý unavitelné práci nedbal plicní
ho katarrhu na oko nepatrného a jel na visitaci do vika-
riátu dolínovského. Ve dvou nedělních svých projevů
nedával dobo sobě, že jej asi smrt očekává. Při biřmování
dvakrát ležal, nedbal při tom vždy katarrhu a s hor-
livostí novověcného kněze konal své biskupské povin-
nosti. Den po dni následovalo biřmování osob daleko přes
tisíc. Jeho Eminenci únavou a slabostí omlévalo, ale přes
nemáhal v povinnosti a v lásce k biřmovancům, které

mechel propustiti bez vážnosti, na níž tak dlouho se těšil. Pracoval až v pravém slova smyslu hlesk, kterému duchovním bojišti jako biskup vzorný, který nemohl nalézti lepší způsob smrti než uprostřed výkonu svého úřadu.

Jako duchovní arcipastýř Pražské arcidiecese, které stál v čele po 14 roků, byl duchovenstvem nejskvělejším vzorem mravného, obětivého plnění povinností. Jeho obsažné vzdělání, jeho příkladná laskavost a vlídnost, jeho vzorná a nikdy nenarušující láska a péče o mládež, jeho otcovské uražení pro všecky, kdož jakkoli byli stiženi, jeho dobročinnost a jeho snaha, aby dělil a pomáhal v bídě a v nouzi, vše to zachová jeho jméno v trvalé paměti věrných jeho diecesanů. Requiescat in pace!

Výtěl Vinc. Kraus c. a. vik. kaj.

1900.

Století to končící se chýlící bylo význačné abnormální povětrností. Žádný rok v celém století nenapadlo tolik sněhu a tuhých mrazů jako v zimě 1899–1900. Od vánoc až do konce února setrvale napadalo silné sněhu, jehož země nebyla zmrzlá povrchní pokryvkou sněhovou, ozim a jetelíny se zapařily a vyhynuly, chladno a dešťě s malými přestávkami trvaly až do června. Skřivánkové, zpěvné ptactvo lesní i zahradní, vlaštovičky které na jaře, května, z jižních krajin do nych obvyklých míst přiletěly, hromadně hynuly; ve farním hospodářském stavení vesele pátrky vlaštovčí, nenalézajíce přiměřené potravy až na jeden pár hladem vzaly za své. Oba sklepy ve farní budově byly vodou naplněny, tak že nebylo lze brambory a jiné viktualie tam uložené zachrániti. Dal jsem na rychlo pořídit malou sací pumpičku, by základní jáma trvalou vodou nestrpěly. Šestadvacet dříve byla voda vyčerpána, ale pokud změna povětrnosti nenastala, byla to jen Sisifova práce. Ve všech stavení i v Hořejším Svárově a na Chaloupkách měli sklepy zabezpečené a do i dnes, kde nikdy voda nevnikala. Pro veliké mokro nebylo lze v pravý čas polní práce konat teprve na začátku května mohlo se do polí, mnoká pole pro ten rok vůbec nemohla být oseta; zejména farní pole u Svarova ležící nejvíce mokrem trpěla. V června nastala změna rozhodná, jasné počasí při horkých větrech s malou výjimkou trvalo nepřetržitě až do 10. října. Trvalé sucho hrozilo velikou neúrodou všude veliká sklíčenost a odůvodněné obavy před bídou nosti. Ovoce bylo hojnost nasazeno, mnoho však trvajícímu suchem spadlo, co se však udrželo bylo výborné jakosti; řepa byla malá, v dobrých polích po 3 kusech 40–45 met. centů, byla však téměř samý cukr, tak přízni-

von polarisaci třepa, co se pěstuji, nevykázala, a až do pozdního dobývání zachovala vůči, želaný chěf jako nejbujnějším vzrůstu míva. Jako zdánlivá nesrovnalost má svou příčinu v tom, že povrch země hlouběji než kdy jindy vlhkostí byl prosycen a zkonadělý, zvrchní povrch zpodní vlhkost nepropustil a tak vláskové soužinky nejspodnější vlhkostí napájeny byly. Víno před žatvou úplně uzrálo, i ty druhy, které ještě nikdy nezrály, byly až přezrálé. Rok ten na sklizeň vína i co do jakosti i co do množství, byl jedním z těch nejbohatších. Úroda polní byla slabá, málo tráwy, málo sena, žádné otavy, slunce takřka žádné všeobecně se pořídalo jedna třetina ourody; pšenice a žito bylo velice námelné. Dík světové konkurrenci obávaná dražba podravin se nedostavila. Pšenice pladila 9 zl. ječmen 8½ zl. žito 8. 50 kr. oves 7 zl. brambory 2 zl. 50 kr. vše po metr. centu.

Slavný vjezd nového arcipastýře do Prahy. dne 13. ledna 1900.

Oslavený hodec sv. Vojtěcha obsazen povolánímu Olomouckého kanovníka svobodného Pána Skrbenského z Hříště, potomka staré šlechtické rodiny, za arcibiskupa Pražského. Svěcení nového nejd. arcipastýře Pražského vykonal nástupce sv. Methoděje, olomoucký nejd. arcibiskup Dr. Kohn v Olomouci. Dříve přijel nový nejd. arcipastýř do Prahy dne 13. ledna o druhé hodině poledni za prudkého mrazu 12° a po slavném vjezdu do sídelního města ujal se svého vzneseného úřadu, ve kterém vyniká pravou apoštolskou horlivostí, získaji si svou milou, jemu zvláštní přívětivou povahou a přímavým zjevem srdce všech jemu svěřených věřících. Bůh mu žehnej a Jej zachovej!

Jr. Kraus
vic. jeor.

1901.

Sčítání lidu.

Při posledním sčítání lidu na konci r. 1900 obnášel počet duší ve farnosti 253, v Rymáni 32 v Pěkn. Dujezdě 887 v Hájku 30 různem 1202 duší.

Provedení velemudných schválených oprav bylo po celá dva roky prodlužováno nedostatkem jednotného ohledně konkurenčního přispěvku přijatelných osadníků a teprve na jaře r. 1901 s provedením započato; nová pumpa se sprezdívkou na místě dřívější studny na obec pořízena, studna důkladně vyčištěna čímž zásoba dobré, čisté pitné vody pro domácí

Provedení stavebních oprav

potřebu opatřena a tak cílednému nedostatku v té příčině odpomoženo. Zahradní zeď, na které z venčí ovocných v obou rozích vyčnívajícím kamením sloupky byly zděny, kdesi byla opravena a částí obložením prozatím ze základu byly vystaveny a celá zeď v měřítku malbou výborného materiálu ozdobnou že na dlouhá léta zvěrání a opravám vzdorovati může. Přestěhování, když ovoce zrálo počalo neuplynulo dne aby několikrát zahradu s největší smělostí kdy sousedové, školáci, výrostkové a cizinci do zahrady se nevedrali. Pozdější návštěva nyní nikomu ani na mysl nepřijde. V kuchyni byla nová podlaha na staré položena, by příbytek byl teplejší. Rovněž nové dveře z kuchyně do pokoje, na dvoře u sklepa, a u východu ze dvora do zahrady pověšeny, čtverý žumpy na dvoře novým dílem a krytbou opatřeny. Staré pumpičky kterou jsem v nebezpečí zadopeného sklepa neodkladně ze rána opatřiti byl nucen, dodatečně byla povolena, a nákladem mi vyšlý per 28 zl. r. m. nahražen. Pokoj v sále dal jsem na své útraty vymalovat, jelikož chatrnou krytbou střechy za kruté trvající vlhkého období skrze strop na třech místech voda do sálu zatékala a stropovou malbu velmi znepříjemňovala. Žádal jsem o novou krytbu celé střechy s dvojitými šindely by by nemalé opravy ad hoc, které nic nepostihovaly a výlohy jen do nekonečna množily, přestaly. Pro letošní rok však posud povolení nepřišlo.

Loňská neúroda a letos opět hrozící způsobila všeobecně skleslou náladu, nedůvěru v budoucnost a nechuť k polaření; vůči této okolnosti obava moje byla odůvodněna, jelikož ukončení pachtovního období při novém pronajímání polí velkých obtíží se naskytne, pachty v celku se snížily a nad mnoho polí nepronajatých mi ostalo; předtucha mě neklamala, málo se jich sešlo, nájemné byl jsem nucen snížiti a většina jakoby o pole ani nestáli; jediná útěcha při tom mi bylo, že c. a k. velkostatek dvě parcely a sice u Kájku a ve Svárově u „Křížku" do nájmu vzal. Pro peněžitou bídu při hospodářství ani nutná

pololetní kauce od většiny složena býti nemohla
prozež uzavření a podepsání pachtovního protokolu
až na 15. říjen bylo odloženo; během té doby se
ještě tři pachtýři přihlásili, tak že kromě v režii
užívaných jen 3 parcele nepronajaté mi ostaly.
Viděl 7/6 1902. Roční pacht obnáší 1403 korun 9 h. oproti předešlému 1022 kor. 28 h.
F. Knížek
vrch. taj.

1902.

Rok 1902 byla suchá zima bez sněhu a mrázů,
nastalo chladné jaro a veliká nouze o píci. Následkem
předešlé dvojí neúrody skromné zásoby píce došly
a zelené píce nebylo; na mnohých místech mlazí
v lese sekali a tím dobytek krmili, nebylo čím vlát
i při velkovodách nemělo, čím podestýlat, krmná sláma
platila 8 h. a nebylo jí ani k dostání; není paměťníka
takové nouze o slámu. Přistěhovavší se ptactvo
sněhem a mrazy v dubnu zahynulo. Vše poukazovalo
opět na velikou neúrodu a to tím citelnější,
že žádných zásob obilí již nebylo. A hle div
všemohoucnosti k dobrotě Boží! V pravý čas v květnu
přišla nečekávaně vydatná vláha, několik teplých nocí a během 14 dnů vše se zazelenalo,
zelenalo a bujelo; nebylo mezi jedincho, kdo by tímto divem nebyl býval hluboce dojat, zdálo se to
nepochopitelné, téměř k víře nepodobné. Ještě dva
roky až do polovice června, přece však špatní prameny
se nenapojily, zůstaly suchy; jen míchavou zvláštním rozmělňovací povahou proniká i tvrdé půdy a vláhu do
hlubin přivádí a větší cestu otevřenou za sebou
nechává. Nastalo pak vážem 8 neděl úplné sucho
větrno a velká vedra. Při tom byla povětrnost
celá výstředná, abnormální: vichřice, nevídané
živelní pohromy, krupobití, ve Špaňhelsku napadlo krup na metr výšky. Ve Francii
celé vinice zpustošily a zplavily. V Sarajevě
a v jižnějších krajinách napadlo v červnu nad

mek jmchu, v jižní Africe, kde pouhá mih neznali, napadlo půl metru. V nového roku počínaje neuplynul jediný den, aby nebylo oznámeno jedno neb více zemětřesení po celé zeměkouli. „Terræ motus magni erunt". Na nebezpečném Páně na ostrově S. Martinique vyšlehly ze sopky Monte Pelée ohnivý plyn a zkázu popel a v několika minutách hlavní město s 35.000 obyvateli bylo spáleno. Zároveň na sousedním ostrově S. Martino sopka bouřila a mnoho tisíc lidí padlo v obět rozzuřenému živlu, a tu jako na znamení dané nebylo jediné sopky, aby nepočala jeviti svou hrůznou činnost a to i takové, které od dávalo za úplně vyhaslé byly považovány. Následkem tak mnohých zemětřesení panuje zejména na mnohých místech zvláště poblíže břehů mořských lesa; tím se jen stalo, že památná, starobylá věž vysoké cenné Kostela v. Marka v Benátkách náhle se zřítila a mnoho chrámu považujíce úhlemy dosahy i jest obecná obava, že neočekávané se stůli. Charakteristicky vyslihuje abnormálnost těchto zjevů profesor geol. Hampton, píšet: „Nastala doba revoluce naší země. Katastrofy na Malých Antillách, Kamtschatce a jihoamerického Kordillerenku, jsou předchozí všech přírodních událostí. Moře jest pohnuto, jeho dno jest rozbrázděno, vydulo tu, propadlé jinde. Vědeckým pozorováním na 7 místech v Atlantickém oceánu bylo zjištěno, že Golfský proud má jiný směr a sice více k jihu. Temperadura mořská jest o dva stupně pod normálem nižší, z čehož pro Evropu plyne, že naše léto čím dále tím více chladnější bude!" Tisícerá díky Bohu, naše osada byla uchráněna všelikého živelní pohromy i byla úroda úroda jak na zrno tak na hlízy, zvláště bujně uvařily se brambory, po strychu jsem jich sklidil 100 pytlů = 30 hektol. Úrodě obilnin mohly jen nízké ceny, zvláště ječmen, ačkoliv jakosti výborné a úplně bezvadné, nemělo trvalé odbytu, jelikož v Německu, kamž zejména vývoz jeho jest odkázán, byla neobyčejná úroda této plodiny.

Abnormální povětrnost r. 1902

Pořízení nových varhan

Varhany našeho chrámu Páně, prvotní konstrukce, stáří svědčí znalců přes půl druhého sta let stáré, obstojné sice ještě chvíle, avšak mech ručně na řemenu tahaný byl tak spuchřelý a červotoči prožraný, že každé chvíle při službách B. mnohdé výbržnosti selhával a všeliká oprava potíže marná byla. Obeslaný znalec otevřev a prohlédnuv stroj nalezl samou červotoč a dřevěné basové píšťaly úplně prožrané, ničím se nesmělo hnout, aby se do nerozpadlo, jest s velikým podivením, že stroj ten posud obstojně se mohl osvědčit. Zaslal jsem č. k. patronátní mu úřadu odůvodněnou prosebnou žádost, by u Nejvyššího místa o to se zasáhl, aby v české Nejvyšší milosti nové varhany byly pořízeny, kteráž žádost povinnost nového žádosta sice ostatním příslušší od jichž však z nabyté zkušenosti při konkurenčním řízení naprosto ničeho nelze očekávati. Varhany byly povoleny - avšak překvapen jsem byl, že na základě ze závěrní pokladny, cena varhan 1000 K nebyla vyšší, souladný jejich zvuk, celá úprava a sloh stavby úplně přiměřeu našemu chrámu.
Na pouťní slavnost sv. Lukáše byly před ranními službami Božími slavnostně posvěceny a svému posvátnému účelu odevzdány.

Vid. 11/5 1903.

Šmrcra
Kap. vic. adm.

Úmrtí papeže Lva 13.

Dne 20. července 1903 ve 4 hod. odpoledne zemřel líše v Pánu slovutný náš v. Otec, papež Lev 13 v požehnaném věku 93 roků aby šel do stáry Nejvyššího Pastýře, jehož náměstkem byl zde na zemi, dovršav se let sv. Petra. Mdloba těla stala se štěstím skrze převahu jeho ducha, neviděl ve Lvu 13. takčlověka jako náměstka Kristova na zemi. Veličnost, které se obdivovali všichni v jeho životě a v řízení úřadu apoštolského, jeviča se také tehdy, když snášel bolesti, podrobiv se dvojí bolestné operaci i tehdy když hleděl smrti vstříc. Jak obdivuhodný byl v životě, tak obdivuhodný byl i při smrti.
Po smrti papeže Pia 9. dne 20. února r. 1878 po dvoudenním conclave povýšen na stolec sv. Petra. Což 25letého svého pontifikátu vykonal, zůstane zapsáno zlatým písmem v dějinách nejen církve katolické, ale i lidstva. Neobyčejný rozhled, hluboká učenost a zbožnost, politická prozíravost získaly mu úctu a vážnost celého světa. Jeho encykliky vzbudily pozornost celého světa.

Dne 4. srpna otevřel se východ na pavlaně Vatikánský a z něho zazněla radostná slova: „Zvěstuji Vám nadšenou zvěst, máme papeže! Slavným sborem kardinálů v conclave zvolen patriarcha Benátský Giuseppe Sarto, který přijal jméno Pia X."

Volba nového papeže Pia X.

Mezi kandidáty na stolec papežský uváděn byl mezi nejposlednějšími málo kdo očekával jeho zvolení. Jest mužem velikého vzdělání dokonalým znalcem kanonického práva a málo kdo zběhlé zjednanosti administrativní; co hlavní pak jest: jeho velká samostatnost a rozhodnost spojena s klidnou a věcnou rozvahou. Jeho dobrosrdečnost jest příslovečná; svým prostým milým zjevem a upřímným libezmilováním dobyl si záhy srdcí všeho obyvatelstva Benátského, jméno „buono cardinale" doprovázelo jej do Říma s požehnáním tisíců chudých a strádajících.

1904.

Rok 1904 byl povodňově výsledný, v druhé polovici dubna nastaly velké srážky nebo se dní trvající, jimž orná půda přílišnou vlhkostí nasáklá a uvolněná byla. Dne 17. dubna času nočního nastala první mračen, zářivým rybníky, který tož před tím za příčinou úplného vysoření do konce července letošního období byl vypuštěn a pro stálé trvající sucho stavidly pramenný nebyl napájen, mimo očekávání tím shledán celý naplněn, z obvyklých mezí vystoupil do takové výše, jak nejstarší občanští podobného zaměření nejsou. Jen náhodné okolnosti uvedené příznivé okolnosti, že rybník byl úplně vypuštěn, přičítati lze, že nenastala tu pohroma vzdouvá ve svých následcích nedozírných, an splav jest příliš úzký a odpad vody na normálu příliš nepatrný, aby při tak prudkém spouštěj vody uvolnění mohl, tak by bylo nebezpečí, kdyby nátoven rybníka až do výše hráze vystoupila, pravděpodobně by ji při ohromné síle vody prorazila.

První přívalý mračen

Při druhé přívalý dne 25. dubna, jak účinky za dne mohly býti pozorovány hnala na hlavní vodu s výšin od Přeče a Stráženského domku, nejinak než jako by se tam velký rybník protrhl v rozmořech jako široké řečiště a do po celých 20 minut vodu po lukách, zahradách a vrbových loukách až k stromům a prostředí luk stojícími, ano dále za nimi jeden tyčkou zavodnily byly. Každé chvíle s chvěním a hrůzou očekávala se

Viz: 25/6 904.

J. Vrtiška,
dtp. vic. adm.